

[Brøndlund Nielsen.]

Skriftlig begrundelse.

En ordning som den foreslåede vil betyde en forenkling og besparelse, idet frankeringsarbejde, portoregnskab og -afregning kan spares. De problemer, der vil opstå, vil gælde den indbyrdes økonomiske balance mellem institutioner, kommuner, amt og stat. Men dette må være et rent posterings-spørgsmål, der kan løses. Især i forbindelse med den kuvertstandardisering, der foregår, vil forslaget være en vej til rationalisering.

Finansministeren (Heinesen):

Det af hr. Brøndlund Nielsen fremsatte forslag om indførelse af særlige offentlige portofri kuverter har været fremme flere gange tidligere, sidst, så vidt jeg husker, i 1961. Generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet har hidtil ment, at man ikke kunne medvirke til en sådan ordning. Det ukronede, men dog hæderkronede postvæsen har ment, at ordningen vil nødvendiggøre omfattende kontrolforanstaltninger, og at de generelle regler for benyttelse af postvæsenet i princippet bør være ens for alle postvæsenets kunder.

Men jeg er bekendt med, at sagen er taget op til behandling på ny i postvæsenet, og at man bl. a. søger at indhente oplysninger om lignende ordninger i Sverige og i Holland. Jeg vil med administrationsdepartementets bistand og også med udgangspunkt i den kuvertstandardisering, som hr. Brøndlund Nielsen nævner, igen optage forhandlinger med postvæsenet i et forsøg på at få sagen prøvet så grundigt som muligt og ud fra et positivt udgangspunkt.

Brøndlund Nielsen (V):

Jeg vil gerne takke finansministeren for dette svar. Det var imødekommende, og jeg håber, at disse forhandlinger, der altså vil blive optaget i en positiv ånd, også virkelig må blive ført igennem med energi.

Ministeren henviste til betænkeligheder fra generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet, og man kan sådan set nok forstå, at der er betænkeligheder dér — det berører selvfølgelig postvæsenets økonomiske stilling — men som jeg har sagt i begrundelsen for mit spørgsmål, er dette jo kun et posterings-spørgsmål mellem de forskellige offentlige

instanser. Derfor mener jeg ikke, sådanne betænkeligheder bør få nogen betydning.

Jeg vil gerne pege på det forhold, at vi har fået en statslig indkøbschef. Den rationalisering og billiggørelse, der ligger heri, er også noget, der naturligt kan knyttes sammen med det forhold, at man indfører en sådan offentlig kuvertstandardisering.

Jeg håber altså, at finansministeren virkelig vil anvende energi på at få dette ført igennem. Det vil, så vidt jeg kan se, umiddelbart føre til nogle besparelser og føre til en meget betydelig arbejdslettelse for mange af de offentligt ansatte, der sidder rundt omkring.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Kaj Hansen* (DKP) til handelsministeren:
„Vil ministeren fratage A. P. Møller eneretsbevilling til efterforskning og indvinding af gas og kondensat?“

(Spm. nr. 289).

Skriftlig begrundelse.

Handelsministeriets tilsynsråds undersøgelser konkluderer, at retten til bevillingen er tabt, da der ikke i efterforskningsperioden er igangsat indvinding af gas.

Kaj Hansen (DKP):

Den 12. december 1975 afgav handelsministeriets tilsynsråd en rapport om A. P. Møllers eneretsbevilling af 8. juni 1962 til efterforskning og indvinding af kulbrinter, dvs. olie, gas m. v.

Det er handelsministeren bekendt, at tilsynets vurdering indicerer, at der både før og efter udløbet af efterforskningsperioden har kunnet iværksættes en økonomisk forsvarlig indvinding af gas og kondensat fra gjorte fund i Nordsøen. Tilsynet finder herefter ikke, at bevillingshaverne kan oprettholde deres ret til i medfør af bevillingens § 2, stk. 5, at drive efterforsknings- og indvindingsvirksomhed efter naturgas og kondensat.

Forhistorien er kort fortalt denne: i 1968 blev der foretaget borer i den såkaldte E-struktur, og ved boring i E 1 og E 2 blev der påvist betydelige gasforekomster. Dette meddelte bevillingshaverne den 16. juni